

Llapis

No em renyis, mare. Em dius totes aquestes coses lletges i m'avisés que em castigaràs perquè no saps què va passar, i el director tampoc no ho sap, és clar que no, perquè el mestre va anar al despatx i va dir senyor director, que tal i que qual, però jo, mare, no ho vaig fer,... o bé, sí, val, jo vaig agafar el llapis d'en Toni i li vaig fer allò, però mare, és que en Toni... En Toni és una mala persona, mare que el senyor que ens fa la catequesi ens va dir un dia que si érem males persones no podríem rebre el bon Jesús i jo em pens que ell no el rebrà mai, i si li donen, tot d'una sortirà de dintre seu, que segur que el bon Jesús ho pot fer, això de sortir de les persones que no s'estimen els altres, perquè és totpoderós. En Toni no va a catequesi, perquè diu que els seus pares són ateu i àcrates, una cosa que ell no sap què és, però jo ho vaig posar al google, mare, i la wikipèdia posava que àcrates és el plural d'àcrata i significa contrari a l'autoritat, i el director del col·legi diu que ell és l'autoritat, però mare jo no vull que tu siguis l'autoritat, jo vull que tu siguis la mare i no em castiguis. Eh, que no em castigaràs, mare? Ja ho sé que he clavat la punta del llapis a la mà d'en Toni, i que m'ha agradat veure com del forat sortia una goteta de sang que primer era redona i després s'ha convertit en un regalim que li ha tacat la roba, i he fet molta força perquè la seua pell és molt dura, però li he fet un altre trauc a la galta, que també brollava sang, i jo tenia ràbia i he vist com les llàgrimes sortien dels ulls d'en Toni i jo, no l'he ajudat ni li he demanat perdó, jo, que me n'he anat corrents a tancar-me al bany perquè no volia que els amics d'en Toni em fessin mal. També he plorat, jo, mare. Té molts amics, en Toni. Molts van a la meua classe, però un va a la classe de sisè i repeteix curs, i és molt majorot, ja té bigot i patilles i està gros, i té les mans inflades com un guant blanc d'aquells que el metge em regala i tu bufes i me l'infles i li pintes ulls i boca i els dits són una cresta i sembla una gallina. L'amic d'en Toni que fa sisè però va repetir un curs és n'Elias i diu que el seu nom no li agrada i per això en Toni els seus amics li diuen Mac. En Mac diu que es posarà una arracada i es farà molts tatuatges als braços, i no sap jugar a futbol i ens diu nenes als fillets que al pati ens seiem als bancs que hi ha al costat dels gronxadors per menjar-nos l'entrepà. Bé, jo molts dies no me'l puc menjar, sobre tot quan tu em fas una sorpresa i a la bossa em poses una xocolatina d'aquelles petites que tenen molta llet, i jo no me la puc menjar mai, mare, perquè en Mac i en Toni i els amics ens prenen el saquet de l'esmorzar i agafen tot el que els agrada, per això et vaig demanar que ara sempre em posis el suc de pinya, mare, que al Mac no li agradava el de melicotó. Al Xavi també li fan. I a la Mireia. I a la Raquel, que té una cama més curta, però dibuixa tant bé. La Raquel també du suc de pinya cada dia, mare. Per què em mires així, mare? No volia que em renyessis, i per això no t'ho havia contat. Val que no ho diràs al pare, mare? El pare s'enfadarà molt perquè dirà que no sóc un valent, jo, que em deix menjar la xocolatina. I al director, tampoc no hi vagis, mare! Al director tampoc no li has de

Llapis

---

dir res, perquè en Mac diu que en Toni és el seu millor amic i per això en Toni es pot riure de mi quan el mestre em fa sortir a la pissarra i jo tenc els deures fets, però no trob la llibreta perquè en Toni me l'ha amagada al bany. Un dia em va tirar els exercicis de matemàtiques al vàter, i quan tenim exàmens em demana que li mostri tots els resultats. I aquell dia que et faltaven cinc euros, mare, havia estat jo, jo te'ls vaig agafar de la cartera quan tu feies el sopar. En Toni em va dir que si no li donava cinc euros no em tornaria el llibre de Medi que m'havia pres, i teníem un examen, mare, i tu li vas demanar al pare si ell t'havia agafat els diners, que et semblava que havies de tenir cinc euros a la cartera, que era el canvi de la fruita, i el pare, que ell no havia estat, i tu vas dir ben fort, quin cap que tenc, i vas girar la truita de patates que em fas a vegades per sopar perquè m'agrada molt, però jo no tenia gana, jo tenia por que me'ls trobessis, els doblers, perquè els havia amagat dins les esportives, mare, i per això aquella nit em vaig pixar al llit, i un altre dia també em vaig pixar i tu em vas dur al metge, i el metge em va fer preguntes i et va dir que ell em veia bé, que serien nervis, que no em donessis aigua per la nit, et va dir, i em va inflar el guant que va ser una gallina com les mans d'en Mac. Però no em vas pillar, mare, i vaig anar a l'escola amb els cinc euros amagats a la sabatilla i en Toni em va tornar el llibre de medi, però abans em va dir que no ho havia de dir a ningú, que si ho deia em farien beure aigua del vàter, mare, com un dia que tu em vas venir a buscar i em vas dir que quina mala olor et fan els cabells avui, i per això no vull que em donis un beso a la porta de l'escola. Per què plores, mare? En Toni també plorava quan li he clavat la punta del llapis a la mà, però ell tenia sang. Tu no en tens mare, de sang, no ploris.